

(ד' טז ע"א) עמודא דאמצייתא, ושכינתא עמיה, יהו"ה אלהי"ם אבא ואימא, ואינון ארבע אתוון יהו"ה, י' אבא ה' אימא ו' ברא ה' ברתא, דאינון מחשבה ומעשה קלא ודבורא, (ורוא דמלה מחשבה מצטרפא למעשה ודא רוא יו"ד דהיא י' וקלא ודבור דאיהו שמים וארץ וכל צבאם), קול דהוה אזיל בגן דא עמודא דאמצייתא, שמע קליה דהוה אזיל בגנתא בענפי אילנא, מההוא אילנא דחאב ביה אדם קדמאה, דהוה אמר אילנא לסמא"ל חייבא נחש הקדמוני, רשע אל תגע בי, ובאן אתר הוה אזיל קלא בגנתא דאיהו אדנ"י דינ"א, לסטרא דשמאלא, דאתמר ביה (איוב א ו) ויהי היום ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, ודא איהו לרוח היום, ומה הוה אמרין בני האלהי"ם, אלא אתו להתיצב על מימרא דיהו"ה, דכד אמר קודשא בריך הוא (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אמרו אינון מה אדם ותדעהו (תהלים קמד ג), (ס"א אמרו אינון מה אנוש פי תזכרנו וגומר) (שם ח ה).

ועוד וישמעו את קול יהו"ה אלהי"ם, תהוא קלא הוה בגנתא דאיהו שכינתא, דתמן עץ החיים נטוע, תוה גרמת דאתעקר אילנא מגנתא, ואדם גרים במחשבתא דיליה דאסתליק נביעו דאילנא, דהוה נחית לגנתא, ואשתארת יבשה, יהו"ה דא אילנא, ה"ה ענפוי ושרשוי, ו' גופא דאילנא, י' איבא דיליה, נביעו דיליה, נקודה דיליה פגוונא דא יהו"ה, דאיהו אחד ושמו אחד, ומגלן דאתקרי נביעו אחד, פמה דאתמר (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, ותראה היבשה אדנ"י.

ובגין דא ויתחבא האדם ואשתו מפני יהו"ה אלהי"ם (שם ג ח), וכי יכיל בר נש לאתפסא מניה, והא פתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהו"ה, אלא פסו פניו חרלים (משלי כד לא), אתפסאו אנפוי מבשת, דאתפקחו עיניהו וחוזו מה דעבדו לעילא, דגרימו לאעקרא אילנא מאתריה, ונביעו לסלקא מתמן, ודא איהו ויתחבא האדם וגומר, תמן אתפסאו אנפיהו, מן בשת, דתמן חאבו, פמה דהוה בתוך עץ הגן, תמן אתפסאו אנפיהו, אית מאן דאמר בתוך עץ דא צדיק, ובאתר דא ויסתר משה פניו (שמות ג ו), דאדבר מה דאירע ליה בקדמיתא, אדכיר חוביה ואתפסי מבשת, ובגין דא זכה ותמונת יהו"ה יביט (במדבר יב ה), ודא י' דאיהו חכמה תתאה, ואיהו איבא דאילנא, דהוה בריש צדיק, ו' גופא דברית, ה"ה דא אתר דערלה ופריעה, ארבע אתוון הוה על צדיק דאיהו עץ פרי, איהו גרים דאסתלקו מניה, ואתעקר איהו מגנתא, דכי אעקר קודשא בריך הוא לאדם מגופיה, ותריד ליה מגנתיה, פמה דאת אמר (בראשית ג כד) ויגרש את האדם.

תקוונא שתיין ותריין

בראשית תמן ב"ת, תמן א"ש (נ"א תמן אשרי), בההוא זמנא אסתלק קודשא בריך הוא משכינתיה, ואשתארת בת יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בדה, ורוא דמלה ויקרא יהו"ה אלהי"ם אל האדם ויאמר לו איכה (בראשית ג ט), איה פ"ה, אמר ליה, אף על גב דגרמת פולי האי, ועבדת פרודא באתוון דאסתלק י' מן ה' ו' מן ה', ואשתארת שכינתא לעילא יחידאה, ושכינתא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

לתתא יחידאה, בגין דא ויאמר לו איכה, אי"ה ב"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגין דא
ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ועוד ואחבא, רזא דמלה, ערום ראה רעה ונסתר (משלי כג ב), מאי
סתירה דבר נש, אלא תא חזי בזמנא דאית רשו למחבלא לחבל, (דף צד ע"ב) אתמר ביה (שמות כב
ה) פי תצא איש ומצאה קוצים וכו', ובההוא זמנא והיה כצדיק פרשע (בראשית יח כה), ובגין דא
אית ליה לבר נש בההוא זמנא לאתטמרא ולא תפסייא, דלא ישתפח בינייהו, דבההוא זמנא יש
נספה בלא משפט, ובגין דא (שם) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ובמאי נסתר פר נש מאלין דינים
וקטרוגין דלא שלטין עליה, בתיובתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צא א) יושב בסתר עליון, דא אימא
דאיהי סתר, עליון מנה דא חכמה, דלא אשתמודע אלא בה, בצל שד"י יתלונן (שם) דא אימא
תתאה, (נ"א עלאה) צל השד"י דאיהו אות ברית קדש, דאתמר ביה (שם לט ז) אך בצלם יתהלך איש,
ודא שכינתא תתאה, דאיהי צלמו דקודשא בריה הוא, ועליה אתמר (בראשית א כז) ויברא אלהים
את האדם בצלמו, בצלמו ממש דא שכינתא, צלמו דקודשא בריה הוא, במדה דיליה בשעור
דיליה דלא אוסיף ולא גרע, מאי האדם דא שכינתא, (נ"א דא עמודא דאמצעייתא).

אמר רבי אלעזר והא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויברא
יהו"ה את האדם, מאי אלהים אלא שכינתא אתקרי אלהים, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת
בבר נש אתמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיקנא דשכינתא, ועל ההיא נשמתא אתמר
אך בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר נש נשמתא לא יכיל לאתנענעא. אמר ליה,
בריה ברי לעתיק יומין, וברי כל מאן דפגים האי דיוקנא, כאלו ממעט את הדמות, ושכינתא לא
שריא תמן, ובההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגמו, ורזא דמלה (דברים לא
יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני
דאיהי אלהי.

תקונא שתיין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג יא) מי הגיד לך פי
עירום אתה וגומר, אשר צויתיה (שם), ההיא דאתמר בה אשר קדשנו במצותיו, וההיא דאתמר
בה (תהלים א א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי
רשעים דא סמא"ל ונחש, ההיא דאמר עלה פרעה (שמות ה ב) מי יהו"ה אשר אשמע בקולו, אשר
דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיה מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין
ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועלה אתמר (ישעיהו י) ושב ורפא לו, רפאות
תהי לשפרה (משלי ג ח), ופאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רזא דתיובתא, דיחזיר ויתוב
ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר ליה לאתרה ויקרב ליה תמן, בההוא זמנא דשכינתא
מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כ כ) והיו חייך תלואים לך מנגה, חייך אתקריאת, הדא

הוא דְּכַתִּיב (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאָפִיו נְשָׁמַת חַיִּים, וְצָפָא אִיהוּ מָאן דְּקָרִיב לָהּ לְגַבִּי פִּעְלָהּ, מֵאִי (נ"א ומיד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאָיו וכו' (תהלים קמה יח), דְּמָאן דְּקָרָא לִיָּה בְּשִׁקְרָא רְחוֹק הוּא מְנִיָּה.
אָמַת א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בִּיתָא, מ' בְּאַמְצָעִיתָא, ת' בְּסוֹפִיָּה, (נ"א ד' אַתְּוֹן) עֲשׂוֹרָא דִּילִיָּה יו"ד
ה"א וא"ו ה"א אָמַת, דְּאִיְהוּ עִישׁוֹר דְּאַרְבַּע מְאָה וְאַרְבַּעִין וְחָד, הָא רָזָא דְחֻמְשָׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה,
בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אָמַת, בְּאֻמְמָה דְּשִׁקְרָא, אֶתְמַר בִּיָּה (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אָמַת
אַרְצָה, מֵאִי אַרְצָה דְּאֵא שְׂכִינְתָּא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְיִמִין תּוֹרַת אָמַת בְּאֻמְמָה דְּקִשׁוּט, אֶתְמַר
בִּיָּה (תהלים פה יב) אָמַת מְאַרְצֵן תַּעֲמָח, וּבְגֻלוֹתָא אֶתְמַר (ישעיה נט טו)